

Κατά την τελετή εκφωνήθηκαν κατά σειρά οι παρακάτω επικήδειοι λόγοι στην μνήμη του αποβιώσαντος.

Επικήδειος λόγος από τον κ. Μάκη Βλαχογιάννη

Αγαπητέ φίλε και αδελφέ Κώστα,

Μεγάλη θλίψη έχει προκαλέσει ο θάνατος στην οικογένεια σου, στην γυναίκα σου, στα παιδιά σου, στα εγγόνια σου αλλά και σε εμάς όλους τους καρδιακούς σου φίλους. Στο δρόμο της ζωής σου υπήρξες υπέροχος σύζυγος, υποδειγματικός πατέρας και καταπληκτικός παππούς αλλά και πολύ σπουδαίος φίλος. Γ' αυτό όλοι μας αισθανόμαστε υπερήφανοι που υπήρξαμε κομμάτι της ζωής σου.

Αγαπημένη μου φίλε, τι να πρώτοθυμηθώ για σένα, τον άρτιο χαρακτήρα σου, την μεγαλοψυχία σου, την ειλικρίνεια σου, την ευθύτητα σου και πολλά ακόμα χαρίσματα που είχες. Θα μπορούσα φίλε μου Κώστα να μιλάω με θαυμασμό για σένα ώρες ολόκληρες δυστυχώς όμως ούτε ο τόπος αλλά ούτε ο χρόνος μου επιτρέπουν.

Σε αυτό το τελευταίο σου ταξίδι θα σε συντροφεύει η αγάπη μας, η ευχή μας για γαλήνη και ανάπαυση της ψυχής σου.

Ώρα καλή σου Κώστα μου

Επικήδειος λόγος από τον κ. Κωστα Σπυρ. Τσατούχα (Πρόεδρο Συλλόγου Κουττακιωτών)

Εκ μέρους του Δ.Σ, αλλά και ως Πρόεδρος του Συλλόγου Κουττακιωτών Φωκίδας, βρίσκομαι σήμερα στην δύσκολη θέση, να αποδώσω φόρο τιμής και σεβασμού στον αποδημήσαντα συγχωριανό /φίλο /και μεγάλο δωρητή του Συλλόγου και του χωριού μας, ΚΩΣΤΗ ΚΟΝΑΝΔΡΕΑ.

Εάν υπάρχει, ένας και μόνο όρος, που περιγράφει την πολυετή διαδρομή του Κωστή Κονανδρέα δεν είναι άλλος από την λέξη, "ΠΡΟΣΦΟΡΑ". Την ακατάβλητη διάθεση του, να δίνει χωρίς να περιμένει, ότι οπωσδήποτε θα λάβει. Τον αποχαιρετούμε σήμερα με μεγάλη συγκίνηση, θλίψη και οφειλόμενο σεβασμό αλλά και ευγνωμοσύνη.

Σαν κάποιο παιχνίδι της μοίρας, να ήθελε να μείνουν αχώριστοι, θα συναντήσει την αδελφή του που έφυγε αδόκητα πρόσφατα. Ήταν πάντα μαζί στην κοινωνική προσφορά τους στο Σύλλογο και το χωριό. Ο Κωστής αγαπούσε και ενδιαφερόταν υπέρμετρα για το μικρό χωριό μας και βοηθούσε σημαντικά με σεμνότητα τον Σύλλογο μας και κατ' επέκταση το χωριό μας.

Στην ζωή του προχώρησε και πέτυχε να δημιουργήσει και να εδραιώσει τα προϊόντα του σε Ελλάδα και εξωτερικό, χτίζοντας μια από τις πιο ξακουστές επωνυμίες, συνδυάζοντας :την ευγενή φιλοδοξία με την φιλανθρωπία, την σεμνότητα με την δοτικότητα και την προσωπική προκοπή με την κοινωνική παροχή

Για πάντα άξιος του χωριού μας νομίζω ότι θα συμπληρώναμε σήμερα όλοι στην δύσκολη στιγμή που τον αποχαιρετούμε.

Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένεια του

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει

Καλό ταξίδι Κωστή....

Επικήδειος λόγος από τον κ. Πάνο Κονανδρέα

Αγαπημένε μου αδελφέ,

Έζησες τα πρώτα σου χρόνια στο Κουπάκι, πριν φύγεις για Γυμνάσιο στη Ναύπακτο και μετά όλοι μαζί στην Αθήνα. Τα παιδικά σου χρόνια, όπως και όλων στο χωριό, ήταν δύσκολα. Όλοι προσπαθήσαμε να μάθουμε γράμματα, δουλεύοντας συγχρόνως στα σπαρτά και φροντίζοντας τα ζωντανά μας.

Εσύ είχες δείξει από μικρός τον δρόμο που θα ακολουθούσες αργότερα στην ζωή σου και οι επιχειρηματικές σου ικανότητες δεν άργησαν να φανούν. Ενώ εμείς τα άλλα τρία παιδιά στην οικογένεια διαβάζαμε για πανεπιστήμια, εσύ διάβαζες από μικρός την πραγματική ζωή και ήσουν ανυπόμονος να αναδειχθείς σ' αυτό που το ένστικτό σου σε οδηγούσε. Τελείωσες την τεχνική σχολή ηλεκτρολόγων στην Σιβιτανίδειο και από τα 18 σου μπήκες στο ΟΤΕ όπου εργάστηκες μέχρι να συνταξιοδοτηθείς πρόωρα στα 48 σου χρόνια.

Το δαιμόνιο σου δεν ήταν στο υπαλληλίκι. Παράλληλα με την εργασία σου στον ΟΤΕ, έχτιζες και μία επιχείρηση φωτιστικών. Ξεκίνησες από τα 20 σου σε ένα μικρό γκαράζ στα Ιλίσια. Ενώ εγώ τότε διάβαζα την θεωρία του ηλεκτρισμού στο Πολυτεχνείο εσύ ήδη δημιουργούσες πολύφωτα και πολυελαίους, έβγαζες χρήματα και μου έδινες χαρτζιλίκι.

Θυμάμαι τότε που μου είχες πει ότι αν δεν καταφέρεις να αγοράσεις αυτοκίνητο μέχρι τα 30 σου θα ήσουν αποτυχημένος. Το αγόρασες το αυτοκίνητο πολύ πριν από τα 30 σου, και απέκτησες πολλά από τότε. Ζούσες για να δημιουργείς. Είχες πάθος στη δουλειά που επέλεξες και έκανες την επιχείρησή σου ΚΩΣΤΗΣ μια μεγάλη φίρμα στον τομέα των φωτιστικών.

Ήσουν εξαιρετος επιχειρηματίας και εργοδότης. Το ήθος σου, η ακεραιότητα σου, η συνέπεια σου, η γενναιοδωρία σου ήταν τα χαρακτηριστικά σου. Ήσουν το σημείο αναφοράς στο χώρο που δραστηριοποιήθηκες και είχες την απόλυτη εκτίμηση και τον σεβασμό των συνεργατών σου.

Δεν ήσουν άνθρωπος του αύριο αλλά του τώρα. Ότι αναλάμβανες το τελείωνες σήμερα και αυτό όχι μόνο στην επιχείρησή σου αλλά και στις προσωπικές και οικογενειακές σου υποχρεώσεις. Ηθελες πάντα να λύνονται τα προβλήματα άμεσα και ειρηνικά και να αφήνουμε στην άκρη μικροπρέπειες και εγωισμούς! Ήσουν ο αισιόδοξος αδελφός που πάντα έβλεπες το ποτήρι γεμάτο και την ζωή θετικά, παραμερίζοντας τις εφήμερες δυσκολίες και μιζέριες.

Αυτός ήταν ο Κωστής, ο ειρηνοποιός, ο απλοχέρης ο καλόκαρδος, ο ανιδιοτελής, ο άρχοντας, χωρίς καμία κακία μέσα του. Ο Κωστής που αντανάκλούσε πάντα καλοσύνη γύρω του, και είχε μόνον φίλους και ποτέ εχθρούς. Αξιαγάπητος στην οικογένεια, στην επιχείρησή του και στην ευρύτερη κοινωνία, παντού όπου βρέθηκε.

Φεύγεις πρόωρα Κωστή μου. Αλλά έζησες μια γεμάτη ζωή, όχι μόνο επαγγελματικά αλλά και οικογενειακά.

Είχες την τύχη να έχεις δίπλα σου την Ειρήνη σου που σε αγάπησε, σου συμπαραστάθηκε επαγγελματικά και σε βοήθησε μέχρι την τελευταία σου πνοή.

Είχες την τύχη να αποκτήσετε μαζί τρία παιδιά που είναι σήμερα αξιόλογα μέλη της κοινωνίας και δύο από αυτά ακολουθούν τα χνάρια σου.

Είχες την τύχη να έχεις δίπλα σου τον προσωπικό σου γιατρό, το Ανδρέα σου, που σε φρόντισε ακούραστος μέχρι το τέλος. Είχες την τύχη να χαρείς τα 6 εγγονάκια σου που σε λάτρευαν.

Αφήνεις πίσω μια μεγάλη οικογένεια και μια αξιόλογη παρακαταθήκη για την οποία θα είμαστε πάντα περήφανοι και ευγνώμονες.

Καλό σου ταξίδι αδελφέ.
Θα σε θυμόμαστε πάντα